

tott keretek között is és ezt a csonka hazát képessé tette arra, hogy abba a Felvidék zökkenő nélkül térhessen haza. Ha ők husz éven át reánk gondoltak, meg lehetnek győződve, ugyanezt tettük mi is: mindig rájuk gondoltunk. Készültünk a nagy napra, amikor Kassa, Komárom, Ungvár, Léva, Losonc, Beregszász, a Csallóköz, Munkács, Huszt magyar nevelőivel kezét foghatunk s egyesült erővel foghatunk hozzá a további nemzetépítő munkához. Most bekövetkezett ez a nap. Hazavágyó, hazavivő álmából valóság lett.

A hazatérés mámoros ünnepei elmultak, most a hétköznapi szorgos munkája vár reánk. Jól tudják ezt ők is. Jól tudják, hogy a magyar élet küzdelmes, hogy az országra még nagy feladatok várnak. Tudják, hogy magyarnak lenni itten is munkát és küzdelmet jelent. De ők ezt a munkát szívesen vállalják. Annál inkább, mert érdemes. Itthon vannak. Szülőföldjük hazatért a haza testébe. Egy kenyéren élünk újra. S megtanuljuk egymás becsülését, eltanuljuk egymástól azt, ami bennünk érték s a közös munkát az egymás megértése és megbecsülése hatja át. Mert közös a cél, közös a reánk váró feladat, amelyet el kell végeznünk: *a szentistváni Magyarország ujjaépítése!*

Ebben a gondolatban köszöntjük a hazatérteket!

(V. L.)

Adják vissza!

*Hazajött Felvidék
Egy része hazánknak,
Hálát adunk érte
Az Egek Urának.*

*Erre a nagy napra
Már husz éve vártunk,
Bizakodást adott
A mi igazságunk.*

*Igazságba' bizva
A jövőbe nézünk,
Erdély földjét mikor
Adják vissza nekünk?!*

*Mikor megyünk át már
A szép Király-hágón,
S mikor lobog zászló
Ujra Kolozsváron?!*

*Óh, édes Istenünk,
Haldd szívünk fohászáat:
Mikor adják vissza
Bánátot és Bácskát?*

*Mert az igazságra
Nem tehetnek féket!
Mikor adják vissza
A szép Délvidéket?*

*Tedd, hogy visszatérjen
Ujra az igazság:
Legyen újra boldog
És Nagy-Magyarország!*

Czvikker Gyula